EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 31.3.2020.
COM(2020) 124 final

2020/0048 (NLE)

Priekšlikums

**PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,**

**ar ko Itālijai atļauj piemērot īpašu pasākumu, ar kuru atkāpjas no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

# PASKAIDROJUMA RAKSTS

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[1] ("PVN direktīva") Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu jebkurai dalībvalstij var atļaut piemērot īpašus pasākumus, ar kuriem atkāpjas no minētās direktīvas noteikumiem, nolūkā vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai nepieļaut noteiktu veidu nodokļa nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļa maksāšanas.

Vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2019. gada 26. jūlijā, Itālija prasīja atļauju līdz 2022. gada 31. decembrim saskaņā ar PVN direktīvas 285. pantu turpināt atbrīvot no PVN maksāšanas tos nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums ir mazāks par noteiktu robežvērtību, palielināt šo robežvērtību no 65 000 EUR līdz 100 000 EUR un vienlaikus attiecīgajiem nodokļa maksātājiem piemērot obligātu elektronisko rēķinu sagatavošanas shēmu, kā arī palielināt brīvprātīgo organizācijām piemērojamo robežvērtību līdz 130 000 EUR.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija 2019. gada 20. septembra vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas iesniegto pieprasījumu. Komisija 2019. gada 23. septembra vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu šo pieprasījumu.

Pēc neoficiālām apspriedēm ar kompetentajiem Komisijas dienestiem un turpmākiem valsts līmenī veiktiem politiskiem novērtējumiem Itālija nolēma grozīt savu sākotnējo pieprasījumu un 2019. gada 26. novembrī nosūtīja vēstuli, kura reģistrēta Komisijā 2019. gada 5. decembrī.

Minētajā vēstulē Itālija lūdza atsaukt tās pieprasījumu palielināt atbrīvojuma robežvērtību no 65 000 EUR līdz 100 000 EUR, paskaidrojot, ka šis pieprasījums ticis pamatots ar valsts tiesību aktu, kas tiek atcelts. Tā vietā Itālija pauda vēlmi saglabāt pašreizējo robežvērtību 65 000 EUR apmērā, kas atbilst vienotas likmes režīmam nodokļu maksātājiem tiešo nodokļu jomā. Turklāt Itālija lūdza atsaukt pieprasījumu attiecībā uz 130 000 EUR robežvērtību brīvprātīgo organizācijām un sociālā progresa apvienībām, jo tas ir saistīts ar tiešo nodokļu uzlikšanas pasākumiem, kas vēl nav spēkā; Itālija patur tiesības iesniegt šādu pieprasījumu atkārtoti, kad attiecīgie vispārējie pasākumi būs stājušies spēkā. Turklāt pēc tam, kad dalībvalstis Ekonomikas un finanšu padomes (*ECOFIN*) 2019. gada 8. novembra sanāksmē vienojās par Komisijas priekšlikumu par jauniem vienkāršotiem noteikumiem attiecībā uz PVN mazajiem uzņēmumiem[2], kas tika pieņemts 2020. gada 18. februārī[3] un stāsies spēkā 2025. gada 1. janvārī, Itālija prasīja pagarināt atkāpes pasākuma termiņu līdz 2024. gada 31. decembrim.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija 2019. gada 10. decembra vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas iesniegto sākotnējā pieprasījuma labojumu. Komisija 2019. gada 11. decembra vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu grozīto pieprasījumu.

---

1 OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

2 Priekšlikums Padomes Direktīvai, ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem (COM(2018) 21 final).

3 Padomes Direktīva (ES) 2020/285 (2020. gada 18. februāris), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pareizu piemērošanu (OV L 62, 2.3.2020., 13. lpp.).

## 1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

### • Priekšlikuma pamatojums un mērķi

PVN direktīvas XII sadaļas 1. nodaļā dalībvalstīm ir paredzēta iespēja piemērot īpašu režīmu mazajiem uzņēmumiem, kas ietver iespēju atbrīvot no PVN nodokļa tādus nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums ir mazāks par konkrētu summu. Nodokļa maksātājiem, uz kuriem attiecas šis atbrīvojums, par savām piegādēm PVN nav jāiekasē, kā rezultātā tie nevar atskaitīt priekšnodokli.

Iespēja maziem uzņēmumiem piemērot īpašus PVN noteikumus, tai skaitā atbrīvojumus vai diferencētus nodokļu atvieglojumus, pirmo reizi tika ieviesta ar Padomes Direktīvas 67/228/EEK 14. pantu[4]. Dalībvalstis, kuras nav izmantojušas šajā noteikumā paredzēto iespēju, saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK[5] 24. panta 2. punkta b) apakšpunktu, kas tagad pārstrādāts kā PVN direktīvas 285. panta pirmā daļa, no PVN varēja atbrīvot tikai tādus nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums nav lielāks par 5 000 EUR vai līdzvērtīgu summu valsts valūtā.

Itālija nekad nav izmantojusi Padomes Direktīvas 67/228/EEK 14. pantā paredzēto iespēju. 2007. gadā tā lūdza atļauju atkāpties no 285. panta pirmās daļas, atbrīvojot no PVN tos nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums nav lielāks par 30 000 EUR. Šī lūguma iemesls bija Itālijas ekonomikas struktūra, ko galvenokārt veido mikrouzņēmumi ar pavisam nelielu skaitu darbinieku, kā arī Itālijas vēlme vienkāršot PVN saistības mazajiem uzņēmumiem un atvieglot PVN iekasēšanu valsts nodokļu administrācijai. Ar Padomes Lēmumu 2008/737/EK[6] atkāpes pasākumu atļāva piemērot līdz 2010. gada 31. decembrim. Pasākumam bija fakultatīvs raksturs, un mazie uzņēmumi varēja izvēlēties parasto PVN režīmu.

Itālijai ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2010/688/ES[7] tika atļauts atkāpes pasākuma beigu termiņu pagarināt līdz 2013. gada 31. decembrim, pēc tam ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2013/678/ES[8] šis termiņš tika pagarināts līdz 2016. gada 31. decembrim un 30 000 EUR apmērā noteiktā maksimālā atbrīvojuma robežvērtība tika palielināta līdz 65 000 EUR, un visbeidzot ar Padomes Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/1988[9] minētais termiņš tika pagarināts līdz 2019. gada 31. decembrim.

Šis Itālijas (grozītais) pieprasījums pagarināt atkāpes pasākuma beigu termiņu līdz 2024. gada 31. decembrim, nepalielinot pašreizējo 65 000 EUR apmērā noteikto robežvērtību (vai

---

4 Padomes Otrā direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 71, 14.4.1967., 1303. lpp.).

5 Padomes Sestā direktīva 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.).

6 Padomes Lēmums 2008/737/EK (2008. gada 15. septembris), ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 249, 18.9.2008., 13. lpp.).

7 Padomes Īstenošanas lēmums 2010/688/ES (2010. gada 15. oktobris), ar ko Itālijas Republikai atļauj turpināt piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 294, 12.11.2010., 12. lpp.).

8 Padomes Īstenošanas lēmums 2013/678/ES (2013. gada 15. novembris), ar ko Itālijas Republikai atļauj turpināt piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 316, 27.11.2013., 35. lpp.).

9 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1988 (2016. gada 8. novembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2013/678/ES, ar ko Itālijas Republikai atļauj turpināt piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 306, 15.11.2016., 11. lpp.).

jebkādu augstāku vērtību, kas ir līdzvērtīga minētajai robežvērtībai reālā izteiksmē), ir pamatots ar tiem pašiem iemesliem, kas norādīti iepriekšējos pieprasījumos.

Itālija apgalvo, ka maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši mikrouzņēmumiem, valsts nefinanšu uzņēmējdarbības ekonomikas nozarē ir noteicoša loma gan pievienotās vērtības, gan nodarbinātības ziņā. Ņemot vērā nesamērīgās PVN saistību izpildes izmaksas, kas šādiem uzņēmumiem rodas salīdzinājumā ar lieliem uzņēmumiem, un to, ka tos joprojām skar ekonomikas krīze, Itālija norāda, ka atkāpes pasākums ir būtisks stimuls šādu uzņēmumu saimnieciskās darbības uzsākšanai un konsolidācijai.

Šajā sakarā tiek uzsvērts, ka atkāpes pasākuma ietekme uz galapatēriņa posmā iekasētajiem nodokļu ieņēmumiem būs nenozīmīga, taču tā ietekme būs nozīmīga gan attiecībā uz attiecīgo nodokļu maksātāju nodokļu saistību vienkāršošanu, gan PVN iekasēšanas procedūru vienkāršošanu nodokļu administrācijai. Jāatzīmē, ka pasākums skar 1 332 000 nodokļa maksātājus, kas atbilst 25 % to nodokļa maksātāju, kam varētu būt tiesības uz atbrīvojumu. Itālija lēš, ka kopējais ieņēmumu samazinājums būs 385,7 miljoni EUR.

Pamatojoties uz Itālijas sniegto informāciju, ir skaidrs, ka pieprasījuma pagarināt atkāpes pasākuma termiņu mērķis ir atbrīvot mazos uzņēmumus no daudzām PVN saistībām, kas izriet no parastā PVN režīma, kā arī samazināt nodokļu administrācijas slogu saistībā ar nodokļu iekasēšanu un revīzijas veikšanu mazos uzņēmumos. Tas nodokļu administrācijai ļautu vairāk pievērsties lielāku nodokļu maksātāju kontrolēšanai. Tādējādi atkāpes pasākums atbilst mērķiem, kuri noteikti PVN direktīvas 395. panta 1. punkta pirmajā daļā, saskaņā ar kuru dalībvalstis nolūkā vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru var ieviest īpašus pasākumus, ar ko atkāpjas no tās noteikumiem. Šajā sakarā tiek atgādināts, ka šis pasākums nodokļa maksātājiem ir un paliks fakultatīvs un viņi var izvēlēties parasto PVN režīmu.

Kā pierādījusi Itālija, nav paredzams, ka atkāpes pasākums būtiski ietekmēs galapatēriņa posmā iekasēto nodokļu ieņēmumu kopējo summu vai negatīvi ietekmēs Savienības pašu resursus, ko veido PVN. Tāpēc atkāpes pasākums, šķiet, ir saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 1. punkta otro daļu.

Ņemot vērā iepriekš minēto un to, ka ES tiesiskais regulējums un faktiskā situācija nav mainījusies, pieprasītais atkāpes pasākuma termiņa pagarinājums šķiet pamatots. Tāpēc tiek ierosināts apstiprināt šo Itālijas pieprasījumu.

Parasti atkāpes piešķir uz noteiktu laiku, lai varētu izvērtēt, vai atkāpes pasākums aizvien ir lietderīgs un efektīvs. Turklāt, kā jau iepriekš minēts, nesen tika pārskatīti PVN direktīvas 281.–294. panta noteikumi par īpašu režīmu mazajiem uzņēmumiem. Jaunajā direktīvā par vienkāršākiem PVN noteikumiem maziem uzņēmumiem[10] dalībvalstīm tiek prasīts vēlākais līdz 2024. gada 31. decembrim pieņemt un publicēt normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu jaunos noteikumus. Dalībvalstīm šie valsts noteikumi būs jāpiemēro no 2025. gada 1. janvāra.

Tādēļ ir lietderīgi atļaut Itālijai piemērot atkāpes pasākumu līdz 2024. gada 31. decembrim. Tomēr Komisija lēmumu, ar ko atļauj atkāpes pasākumu, pieņems pēc Padomes Īstenošanas lēmuma (ES) 2016/1988 termiņa beigām (t. i., pēc 2019. gada 31. decembra), tāpēc ar šo priekšlikumu nevar pagarināt termiņu atkāpes pasākumam, kas atļauts ar minēto lēmumu.

[10] Sk. 3. zemsvītras piezīmi.

- **Atbilstība spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Atkāpes pasākums ir saskaņā ar pamatdomu jaunajā 2020. gada 18. februārī pieņemtajā direktīvā, ar ko groza PVN direktīvas 281.–294. pantu par īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un kas izriet no rīcības plāna PVN jomā[11], un tā mērķis ir izveidot modernu un vienkāršotu režīmu šiem uzņēmumiem. Jo īpaši tā mērķis ir samazināt PVN saistību izpildes izmaksas un konkurences izkropļojumus gan valstī, gan ES līmenī, mazināt robežvērtības negatīvo ietekmi un atvieglot uzņēmumiem saistību izpildi un nodokļu administrācijai – uzraudzības veikšanu.

Turklāt 65 000 EUR robežvērtība ir atbilstīga jaunajai direktīvai, jo saskaņā ar to dalībvalstis var noteikt gada apgrozījuma robežvērtību atbrīvojumam no PVN, kura nepārsniedz 85 000 EUR (vai līdzvērtīgu summu valsts valūtā).

Citām dalībvalstīm ir piešķirtas līdzīgas atkāpes ar mērķi atbrīvot no PVN nodokļa tos nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums ir mazāks par noteiktu robežvērtību, kā tas paredzēts PVN direktīvas 285. pantā. Maltai[12] noteiktā robežvērtība ir 20 000 EUR, Nīderlandei[13] – 25 000 EUR, Luksemburgai – 35 000 EUR[14], Polijai[15], Igaunijai[16] un Latvijai[17] noteiktā robežvērtība ir 40 000 EUR, Horvātijai[18] un Lietuvai[19] – 45 000 EUR, Ungārijai[20] – 48 000 EUR, Slovēnijai[21] – 50 000 EUR un Rumānijai[22] – 88 500 EUR.

---

11 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par rīcības plānu PVN jomā "Ceļā uz vienotu ES PVN zonu – laiks pieņemt lēmumu" (COM(2016) 148 final).

12 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/279 (2018. gada 20. februāris), ar ko Maltai atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 54, 24.2.2018., 14. lpp.).

13 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1904 (2018. gada 4. decembris), ar ko Nīderlandei atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 310, 6.12.2018., 25. lpp.).

14 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2019/2210 (2019. gada 19. decembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2013/677/ES, ar ko Luksemburgai atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 332, 23.12.2019., 155. lpp.).

15 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1919 (2018. gada 4. decembris), ar kuru groza Lēmumu 2009/790/EK, ar ko Polijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, ar kuru atkāpjas no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 311, 7.12.2018., 32. lpp.).

16 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/563 (2017. gada 21. marts), ar ko Igaunijas Republikai atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 80, 25.3.2017., 33. lpp.).

17 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/2408 (2017. gada 18. decembris), ar ko Latvijas Republikai atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 342, 21.12.2017., 8. lpp.).

18 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1768 (2017. gada 25. septembris), ar ko Horvātijas Republikai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 250, 28.9.2017., 71. lpp.).

19 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1853 (2017. gada 10. oktobris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2011/335/ES, ar ko Lietuvas Republikai atļauj piemērot atkāpi no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 265, 14.10.2017., 15. lpp.).

20 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1490 (2018. gada 2. oktobris), ar ko Ungārijai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 252, 8.10.2018., 38. lpp.).

21 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1700 (2018. gada 6. novembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2013/54/ES, ar ko Slovēnijas Republikai atļauj ieviest īpašu pasākumu, atkāpjoties no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 285, 13.11.2018., 78. lpp.).

Kā jau minēts, atkāpēm no PVN direktīvas vienmēr vajadzētu būt ar noteiktu beigu termiņu, lai varētu novērtēt to ietekmi. Atkāpes pasākuma termiņa pagarinājums līdz 2024. gada 31. decembrim, kā to lūdza Itālija, ir saskaņots ar prasībām jaunajā direktīvā par vienkāršākiem PVN noteikumiem maziem un vidējiem uzņēmumiem. Minētajā direktīvā ir paredzēts, ka dalībvalstīm valsts noteikumi, kuri tām ir jāpieņem, lai izpildītu direktīvas prasības, būs jāpiemēro no 2025. gada 1. janvāra.

Tādējādi ierosinātais pasākums atbilst spēkā esošajiem PVN direktīvas noteikumiem.

**Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem**

Komisija savās gada darba programmās pastāvīgi ir uzsvērusi vajadzību pēc vienkāršākiem noteikumiem mazajiem uzņēmumiem. Šajā sakarā Komisijas 2020. gada darba programmā[23] ir minēta "*īpaša MVU stratēģija, kas atvieglos mazo un vidējo uzņēmumu darbību, tās izvēršanu un paplašināšanos*". Ciktāl tas attiecas uz fiskālajiem noteikumiem, atkāpes pasākums atbilst šādiem mērķiem. Pasākums jo īpaši atbilst Komisijas 2017. gada darba programmai[24], kura īpaši pievēršas PVN un kurā norādīts, ka mazajiem uzņēmumiem ir liels PVN saistību izpildes administratīvais slogs un ka tehniski jauninājumi rada jaunas problēmas efektīvai nodokļu iekasēšanai, un kurā ir uzsvērta nepieciešamība vienkāršot PVN mazajiem uzņēmumiem.

Tāpat pasākums ir saskaņā ar 2015. gada vienotā tirgus stratēģiju[25], kurā Komisija ir paredzējusi palīdzēt maziem un vidējiem uzņēmumiem augt, cita starpā, samazinot administratīvo slogu, kas tiem liedz pilnībā izmantot vienotā tirgus priekšrocības. Tas atbilst arī pamatdomai Komisijas 2013. gada paziņojumā "Rīcības plāns uzņēmējdarbības jomā 2020. gadam – Uzņēmējdarbības gara atdzīvināšana Eiropā"[26], kurā uzsvērta nepieciešamība vienkāršot tiesību aktus nodokļu jomā mazajiem uzņēmumiem.

Visbeidzot, šis pasākums ir saskaņā ar ES rīcībpolitiku attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kas izklāstīta 2016. gada paziņojumā par jaunuzņēmumiem[27] un 2008. gada paziņojumā "Vispirms domāt par mazākajiem" – "Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts"[28], kurā dalībvalstis tiek aicinātas tiesiskā regulējuma izstrādē ņemt vērā MVU īpatnības un vienkāršot spēkā esošo regulējumu.

---

22 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2017/1855 (2017. gada 10. oktobris), ar ko Rumānijai atļauj piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 287. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 265, 14.10.2017., 19. lpp.).

23 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai – Komisijas 2020. gada darba programma – Eiropas Savienība, kas tiecas uz augstākiem mērķiem (COM(2020) 37 final).

24 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai – Komisijas 2017. gada darba programma (COM(2016) 710 final).

25 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vienotā tirgus pilnīgošana – plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai" (COM(2015) 550 final).

26 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Rīcības plāns uzņēmējdarbības jomā 2020. gadam – Uzņēmējdarbības gara atdzīvināšana Eiropā" (COM(2012) 795 final).

27 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai – Eiropas topošie līderi... jaunuzņēmumu un augošo uzņēmumu atbalsta iniciatīva **(**COM(2016) 733 final**).**

28 Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vispirms domāt par mazākajiem" Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts "Small Business Act" (COM(2008) 394 galīgā redakcija).

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Vienīgais iespējamais juridiskais pamats ir PVN direktīvas 395. pants.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Vadoties pēc PVN direktīvas noteikuma, kurš ir šā priekšlikuma pamatā, priekšlikums ir Eiropas Savienības ekskluzīvā kompetencē. Tādēļ subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko piešķir dalībvalstij pēc tās lūguma, un tas neuzliek nekādus pienākumus.

Ņemot vērā atkāpes ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir samērīgs ar izvirzīto mērķi, proti, vienkāršot nodokļu iekasēšanu mazajiem nodokļa maksātājiem un nodokļu administrācijai.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Ierosinātais instruments ir Padomes īstenošanas lēmums.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujama vienīgi ar Padomes atļauju, ko tā ar vienprātīgu lēmumu pieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Padomes īstenošanas lēmums ir vispiemērotākais instruments, jo to var adresēt atsevišķai dalībvalstij.

**3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām netika veikta. Šā priekšlikuma pamatā ir Itālijas pieprasījums, un tas attiecas tikai uz šo konkrēto dalībvalsti.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Padomes Īstenošanas lēmuma priekšlikuma mērķis ir pagarināt piemērošanas termiņu vienkāršošanas pasākumam, ar ko atceļ daudzas PVN saistības uzņēmumiem, kuru darbības gada apgrozījums nav lielāks par 65 000 EUR. Tam 2017. gadā varētu būt bijusi pozitīva ietekme uz administratīvā sloga samazināšanu aptuveni 1 332 000 mazo uzņēmumu (t. i., 25 % to nodokļa maksātāju, kam varētu būt tiesības uz atbrīvojumu), kā arī nodokļu administrācijai. Nodokļa maksātājiem šis atkāpes pasākums ir un paliks fakultatīvs. Nodokļa maksātāji joprojām varēs izvēlēties parasto PVN režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 290. pantu. Itālija lēš, ka ietekme uz budžetu PVN ieņēmumu izteiksmē 2019. gadā būs 385,7 miljoni EUR, kas tiek uzskatīta par nenozīmīgu ietekmi.

- **Pamattiesības**

Šim priekšlikumam nav ietekmes uz pamattiesību aizsardzību.

## 4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz ES budžetu, jo Itālija veiks kompensācijas aprēķinu saskaņā ar Padomes Regulas (EEK, EURATOM) 1553/89 6. pantu.

2020/0048 (NLE)

Priekšlikums

**PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,**

**ar ko Itālijai atļauj piemērot īpašu pasākumu, ar kuru atkāpjas no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[29] un jo īpaši tās 395. panta 1. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 285. panta pirmo daļu dalībvalstis, kuras nav izmantojušas izvēles iespēju, kas paredzēta Padomes Direktīvas 67/228/EEK[30] 14. pantā, var atbrīvot no pievienotās vērtības nodokļa ("PVN") tos nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums nav lielāks par 5 000 EUR vai līdzvērtīgu summu valsts valūtā.

(2) Ar Padomes Lēmumu 2008/737/EK[31] Itālijai tika atļauts piemērot īpašu pasākumu, ar ko atkāpjas no Direktīvas 2006/112/EK 285. panta ("atkāpes pasākums"), nolūkā atbrīvot no PVN tos nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums nav lielāks par 30 000 EUR. Šis atkāpes pasākums tika atļauts līdz 2010. gada 31. decembrim.

(3) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2010/688/ES[32] Itālijai tika atļauts turpināt piemērot atkāpes pasākumu līdz 2013. gada 31. decembrim.

(4) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2013/678/ES[33] Itālijai tika atļauts turpināt piemērot atkāpes pasākumu līdz 2016. gada 31. decembrim. Gada apgrozījuma robežvērtība tika palielināta līdz 65 000 EUR.

(5) Ar Padomes Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/1988[34] atļaujas piemērot atkāpes pasākumu derīguma termiņš tika pagarināts līdz 2019. gada 31. decembrim vai līdz

---

29 OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

30 Padomes Otrā direktīva 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējās pievienotās vērtības nodokļu sistēmas struktūra un piemērošanas kārtība (OV 71, 14.4.1967., 1303/67. lpp.).

31 Padomes Lēmums 2008/737/EK (2008. gada 15. septembris), ar ko Itālijas Republikai atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 249, 18.9.2008., 13. lpp.).

32 Padomes Īstenošanas lēmums 2010/688/ES (2010. gada 15. oktobris), ar ko Itālijas Republikai atļauj turpināt piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 294, 12.11.2010., 12. lpp.).

33 Padomes Īstenošanas lēmums 2013/678/ES (2013. gada 15. novembris), ar ko Itālijas Republikai atļauj turpināt piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no 285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 316, 27.11.2013., 35. lpp.).

34 Padomes Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1988 (2016. gada 8. novembris), ar kuru groza Īstenošanas lēmumu 2013/678/ES, ar ko Itālijas Republikai atļauj turpināt piemērot īpašu pasākumu, atkāpjoties no

dienai, kad stājas spēkā direktīva, ar ko groza Direktīvas 2006/112/EK 281.–294. pantu par īpašu režīmu mazajiem uzņēmumiem, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk. Padome 2020. gada 18. februārī pieņēma Direktīvu (ES) 2020/285[35], ar ko groza Direktīvas 2006/112/EK 281.–294. pantu attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem.

(6) Vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2019. gada 26. jūlijā, Itālija lūdza atļauju turpināt piemērot atkāpes pasākumu pēc 2019. gada 31. decembra, kā arī palielināt robežvērtību un atbrīvojuma darbības jomu.

(7) Saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punkta otro daļu Komisija 2019. gada 20. septembra vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas pieprasījumu. Komisija 2019. gada 23. septembra vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga pieprasījuma izvērtēšanai.

(8) Itālija grozīja savu pieprasījumu, nosūtot vēstuli, kura Komisijā reģistrēta 2019. gada 5. decembrī un kurā tā tikai prasa atļauju turpināt piemērot atkāpes pasākumu līdz 2024. gada 31. decembrim.

(9) Saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punkta otro daļu Komisija 2019. gada 10. decembra vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Itālijas grozīto pieprasījumu. Komisija 2019. gada 11. decembra vēstulē paziņoja Itālijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga grozītā pieprasījuma izvērtēšanai.

(10) Saskaņā ar Itālijas sniegto informāciju atkāpes pasākuma iemesli lielā mērā paliek nemainīgi. Atkāpes pasākums samazina administratīvo slogu un saistību izpildes izmaksas gan maziem uzņēmumiem, gan nodokļu iestādēm un tādējādi palīdz vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru.

(11) Nodokļa maksātājiem šis atkāpes pasākums ir un paliks fakultatīvs. Nodokļa maksātāji joprojām varēs izvēlēties parasto PVN režīmu saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 290. pantu.

(12) Saskaņā ar Itālijas sniegto informāciju atkāpes pasākumam būs tikai nenozīmīga ietekme uz Itālijas galapatēriņa posmā iekasēto PVN ieņēmumu kopējo summu.

(13) Atkāpes pasākumam nebūs negatīvas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN, jo Itālija veiks kompensācijas aprēķinu saskaņā ar Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1553/89[36] 6. pantu.

(14) Ņemot vērā atkāpes pasākuma iespējamo pozitīvo ietekmi, samazinot administratīvo slogu un saistību izpildes izmaksas mazajiem uzņēmumiem un nodokļu iestādēm, kā arī to, ka tam nav būtiskas ietekmes uz kopējiem PVN ieņēmumiem, būtu jāatļauj Itālijai atkāpes pasākumu piemērot turpmākā periodā.

(15) Atļauja piemērot atkāpi būtu jāpiešķir uz noteiktu termiņu. Termiņam vajadzētu būt pietiekami garam, lai varētu novērtēt robežvērtības efektivitāti un piemērotību. Turklāt

---

285. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 306, 15.11.2016., 11. lpp.).

[35] Padomes Direktīva (ES) 2020/285 (2020. gada 18. februāris), ar ko Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu groza attiecībā uz īpašo režīmu mazajiem uzņēmumiem un Regulu (ES) Nr. 904/2010 groza attiecībā uz administratīvu sadarbību un informācijas apmaiņu nolūkā uzraudzīt mazajiem uzņēmumiem paredzētā īpašā režīma pareizu piemērošanu (OV L 62, 2.3.2020., 13. lpp.).

[36] Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1553/89 (1989. gada 29. maijs) par galīgajiem vienotajiem pasākumiem, lai iekasētu pašu resursus, ko veido pievienotās vērtības nodokļi (OV L 155, 7.6.1989., 9. lpp.).

saskaņā ar Direktīvu (ES) 2020/285 dalībvalstīm līdz 2024. gada 31. decembrim ir jāpieņem un jāpublicē normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu minētās direktīvas 1. panta prasības, un tām minētie noteikumi jāpiemēro no 2025. gada 1. janvāra. Tādēļ ir lietderīgi atļaut Itālijai piemērot atkāpes pasākumu līdz 2024. gada 31. decembrim.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

*1. pants*

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 285. panta, Itālijai atļauj atbrīvot no PVN tos nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums nav lielāks par 65 000 EUR.

Itālija var palielināt minēto robežvērtību nolūkā saglabāt atbrīvojuma vērtību reālajā izteiksmē.

*2. pants*

Šo lēmumu piemēro līdz 2024. gada 31. decembrim.

*3. pants*

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē,

*Padomes vārdā –*
*priekšsēdētājs*